

Gener del 2000
Número 9
Butlletí informatiu
Full d'informació municipal

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

Ajuntament de Copons

Editorial

Els Vidal: una nissaga coponenca del S. XVIII

Breu història de l'església

Festa Major d'estiu'99

Vosaltres i nosaltres

L'Alta Anoia

Xavier Martí, un coponenc, exposa

Pintura

Sortida intergeneracional

Caramelles

Resum d'activitats i actes

Comença la temporada 1999-2000

XIX Trial Vila de Copons

Cuerset d'iniciació al Karate-do

ADDF Signa un conveni amb l'Àrea de
Cooperació de la Diputació de Barcelona

De Copons a Montserrat

Progressar

Verdures d'hivern

Fi de nas

Informació del consultori mèdic

Pastís de bacallà

Aprenem a descongelar

Arxiu fotogràfic

Qui ho Havia de dir, ja som al 2000, que pensàvem quan vàiem Odisea del 2000, o la primera vegada que vàrem veure Més enllà del 2000. Ja hi som. No ha passat res, tot és igual, tot normal.

Que estrany era al 1980 pensar més enllà del 2000, semblava que haviem de celebrar el canvi de mil·lenni a Mart o a la Lluna i no ha passat res, tot és igual, tot normal.

No ha estat un canvi d'any traumàtic, ha estat normal sens dubte, sense els mitjans mediàtics tant avançats ningú no hagués prestat més atenció que la de qualsevol altre final d'any.

Equip de Redacció

La vida de l'esmentat Manuel Vidal fou llarga i fructífera. Va morir l'any 1792, als 81 anys, després de consumir tres matrimonis (amb Ramona Roca, Teresa Carbonell i Manuela Felip) i d'engendrar onze fills, dels quals només en sobrevisqueren quatre.

Manuel Vidal passà llargues temporades a Copons, on va adquirir moltes propietats i on va assolir un merescut prestigi econòmic i social, que es posà en evidència en els actes programats per a després del seu traspàs. Aquestes celebracions consistiren en un “novenari” perpetu durant la Quaresma, una missa cantada també perpètuament cada divendres de la “Setmana de Passió”, i “l'obligació de cantar els goigs a la Verge dels Dolors durant la processó del Diumenge de Rams. Aquests actes havien d'anar precedits dels corresponents repics de campana i d'anuncis durant “el temps dels divinals officis del diumenge antes (i) en lo toch de oració de la nit precedent”.

La mort sense descendència del seu nebot i soci, Joan Vidal i Romeu (1789) del seu primogènit, Pere Vidal i Roca (a principi dels noranta), així com la seva mateixa desaparició (1792), hipotecaren perillosament el futur de la companyia familiar. De moment

Els Vidal: una nissaga coponenca del segle XVIII

... la parella ja acumulava diversos vincles de sang: eren cosins (les mares eren germanes) i eren oncle i neboda (el nuvi era germà del pare de la núvia, és a dir del seu sogre). A partir d'ara serien, a més, marit i muller ...

Els Vidal foren una de les famílies més destacades del panorama coponenc del segle XVIII. La branca més prestigiosa fou la que descendia de Pere Vidal, i de Maria Pujol. La parella, que vivia a la plaça Major, va tenir nou fills: set nois i dues noies, quatre dels quals van decidir dedicar-se a una activitat molt prometedora: la de negociant. També les dues filles es van casar amb senyals marxants locals.

Aquesta massiva incursió en el món del comerç va anar acompanyada, doncs, per una activa política matrimonial, que els va permetre emparentar amb moltes de les famílies de la diàspora coponenca de l'època. Aquests vincles foren especialment fructífers en el cas dels Jover, amb qui també van establir nexes empresarials i comercials paral·lels.

El seu principal centre d'actuacions fou Valladolid, on a principi dels anys seixanta van fundar una companyia familiar sota la denominació de Manuel i Joan Vidal i Cia. Els seus titulars eren Manuel Vidal i Pujol, que es consolida com el gran patriarca a nivell familiar i empresarial, i un nebot seu, Joan Vidal i Romeu.

la direcció passà a mans de Josep Vidal i Romeu, germà de Joan, i de Manuel Vidal i Felip, convertit en hereu del vell patriarca. La branca dels Vidal i Romeu, però, s'extingí per manca de descendència masculina i el 1830 passà a Josepa Pradell i Vidal, neboda dels Vidal i Romeu i muller de Pere Jover. Els Jover, en plena expansió comercial per Castella, on ja regentaven diverses botigues, aconseguien ara fer-se amb el control d'una part important de la casa Vidal. El dinamisme d'aquests nous socis contrasta amb el replegament que estaven vivint els Vidal, ja que a la desaparició d'una de les branques fundadores (Vidal i Romeu) s'hi afegia, ara, l'afebliment de l'altra (Vidal i Pujol).

L'elevada mortalitat infantil (7 fills de Manuel Vidal i Pujol i 5 néts seus van morir de petits), va reduir enormement el seu potencial humà. Aquesta situació es va veure agreujada, a més, pel casament de l'hereu de Manuel Vidal i Pujol (Manuel Vidal i Felip) amb una de les seves nêtes (Manuela Vidal i Felip). La noia era l'única filla de Pere Vidal i Roca, el seu malaguanyat primogènit i de Maria Felip, la germana de la seva tercera muller. De fet, la parella ja acumulava diversos vincles de sang: eren cosins (les mares eren germanes) i eren oncle i neboda (el nuvi era germà del pare de la núvia, és a dir del seu sogre). A partir d'ara serien, a més, marit i muller. Totes les esperances familiars quedaven dipositades en la persona de Manuel Vidal i Felip, ja que la resta dels seus germans barons havien mort.

Les relacions entre els Jover i els Vidal, però, es van anar refredant. D'ara endavant els seus passos van seguir camins molt diferents. Així, i mentre els primers van continuar les seves activitats en terres castellanes absorbint l'antiga Casa Vidal i Cia., els segons, encapçalats per Pere Vidal i Vidal, van replegar-se cap a Catalunya. Un cop reinstal·lats a Copons, van iniciar una ràpida reconversió cap a la fabricació de teixits de cotó. Activitat que van prosseguir els seus fills i gendre.

Acabava, així, una llarga etapa de quasi cent anys durant la qual els Vidal no tan sols havien aconseguit fer-se un lloc dins del mercat espanyol, on van gaudir de prestigi, crèdit i contactes, sinó que també van forjar-se unes sòlides relacions dins de Catalunya. Tot plegat constituïa un patrimoni imprescindible per a poder prosperar en aquesta nova etapa com empresaris del sector tèxtil català.

Breu Història de l'església

... Les obres del nou temple varen ser pagades amb les aportacions de la sisena part de les collites, durant set anys, a part d'altres col·laboracions ...

L'església que tenim actualment al poble és la tercera. Es va construir després de ser enderrocats els altres dos temples.

La primera que es va construir formava part del castell, formant part de la muralla de migdia.

La segona era situada extramurs del castell, en el mateix emplaçament que l'actual, però amb una superfície evidentment més petita.

L'església parroquial de Santa Maria de Copons, amb una gran nau i un alt campanar en forma de prisme octagonal, fou beneïda l'any 1750, ara fa 250 anys, quan el poble de Copons vivia la seva època de més esplendor, i els censs van arribar a créixer cap als 800 habitants. A més de la construcció de la nova església, també és va refer quasi tot el poble sencer, casa per casa. Les obres del nou temple varen ser pagades amb les aportacions de la sisena part de les collites, durant set anys, a part d'altres col·laboracions.

L'església va haver d'ampliar-se perquè el poble creixia i la gent no es podia encabir en un habitatge petit de “setanta passes amb el sagrer inclòs”, que debien ser les mesures del temple anterior.

Alhora es necessitaven nous habitatges, que s'anaven fent a banda i banda del camí ral cap al sud, a mena d'una gingueta, i així neixia la “vila nova”, que ha donat el nom al carrer actual. Tant és així que a la part final i més baixa li donem el nom de “Solcarrer” (un sol carrer) que continua amb la mateixa formació.

Durant la guerra del 36 al 39, de no gaire bon record per a ningú, es va obrir un portalot a la part del darrera del presbiteri - estrenat de ben nou aquest any- on hi havia l'altar major, per a fer servir la nau com a magatzem, encara es nota la pintura que té un color més descolorit.

La capella del santíssim va ser renovada i pintada per l'artista igualadí Pau Llacuna, quan era rector de la parroquia mossèn Josep Rosell. El retaule del presbiteri havia estat pintat uns anys abans per Antoni Carné, cronista de la ciutat d'Igualada. És l'Assumpció de la Mare de Déu, copiada d'una gitana dels quadres del pintor cordovès Julio Romero de Torres.

Text: Josep Ma. Tomàs i Ma. Rosa Gusi
Text: Josep Ma. Vilà i Xavier Martí

La Festa Gran del nostre poble va començar amb activitats organitzades per gent desinteressada amb moltes ganes de col.laborar juntament amb els regidors.

Es va celebrar un torneig de futbol sala durant la setmana, i l'equip campió va ser el de l'Àngel Riera, Miquel Aparisi, Marc Aparisi, Jordi Casas, Saul Sanz "Saulito", Oscar Roset, Oriol Martí i Josep Tomàs.

A la Barraca, als vespres es feia el típic campionat de truc, que va ser guanyat per la parella formada per Jesus Llió i Jaume Segura.

Dijous, dia 12 d'agost, es va organitzar un concurs de pintura ràpida per la quitxalla. També va haver-hi una triatló, guanyada en la categoria de petits per Joan Briceño i en la categoria de grans per Francesc Solé.

Per la gent amb molt bona creativitat a la cuina, es va organitzar un concurs de pizzes a la piscina. Les pizzes que van portar els nostres cuiners i acompanyades per cava van ser el berenar dels participants del concurs de natació.

Durant els dies de la Festa Major es van exposar a l'Ajuntament les fotografies del concurs fotogràfic. Van participar un total de 60 fotografies.

Entrant en la programació, el Jovent del Grup de Teatre la Barraca, ens va sorprendre amb aquest magnífic i treballat pregó;

El pregó

I tot seguit ens van interpretar una obra de teatre escrita per ells que va resultar molt entretinguda.

L'endemà, dia 13, un gran repic de campanes anunciant la Festa Major va fer tremolar les cases del poble.

Al vespre el Grup de Teatre la Barraca, van representar "El médico a palos".Quan va acabar el teatre, es va fer un concert a càrrec de l'Eskamot Roig, i discoteca mòbil, on els més joves i no tan joves del poble van gaudir d'allò més.

Alcalde

*Coponencs i coponenques
Barcelonins i pixapins,
animals i bèsties salvatges
benvinguts un any més
a la Festa Major de Copons.
Donem la paraula als regidors
per iniciar aquest pregó*

Regidor de lavabos, vull dir serveis

*Si un bon plat de patata i mongeta vols menjar
a la font de la Vila has d'anar
la cristelleria nova que hem vaig comprar
blanca se m'ha quedat
el l'escalfador d'aigua se m'ha embussat
i les aixetes haig de bufar.
Un consell us haig de donar:
si vols una feina fixa
a Copons fes-te lampista*

Regidor de transports

*Si vols anar a Igualada,
a les 7 has de baixar
i dues hores t'has d'esperar
per poder anar a comprar.
guaita l'hora, no et despistis
si perds el de la 1
fins a les 7 no podràs tornar.*

Regidor de cultura

*El casc haig de portar
si al teatre vull anar
a l'hivern manta i estufa
pel fred poder atacar
cubell per anar a pixar
i l'espelma si roba has d'anar a buscar.*

Regidor dels horts

*Ara és hora hortalsans
ara és hora d'estar alerta
fins que arribi un altre estiu
esmoleu ven bé les aixades
bon cop d'aixada, bon cop d'aixada
defensors dels horts
bon cop d'aixada...*

Regidor d'esports

*Si a la barra del bar vols arribar
primer la gran pujada has de superar
pots relliscar, pots rodolar, pots aterrirar
i dins del forn et pots trobar
res d'això t'ha passat
i a dalt de l'esplanada has arribat
superar el camp de vidres
barricada de taules i cadires
terres putrides d'excremens humans
un cop dins has d'exquivar els projectils disparats
per les bodegues humanes:
gots, dards, pets, bomitades a pressió,
rots, pips, borilles...
ja soc a la barra i enganxada a mi he quedat
al-lucino algú surt del congelador
vull privar i no se a qui demanar
el caos és total
vaig i hem serveixo
privo, privo, privo i a casa no sé si arribo.*

Alcalde

*Per finalitzar aquest pregó
us desitgem bona festa major
esperem que aquest disbarats
no us hagin disgustat.*

Dissabte dia 14, els més matiners, van anar d'excurció pel terme de Copons, on van ser obsequiats per un bon esmorzar per recuperar les forces. A la tarda amb el grup La Gallarda, els gegants i capgrossos del poble, es van passejar pels carrers tot ballant i cantant acabant a la plaça, on el grup Si Fa Sol, va fer dances per la mainada. A mitja nit l'orquestra Nocturna,va amenitzar l'acte més concorregut de la Festa Major.

L'endemà, dia 15, sortint de l'ofici religiós, es van fer sardanes a la plaça. A mitja tarda, l'equip local de futbol, va jugar el tradicional partit. Després del futbol hi va haver ball de tarda i ball de nit.

Dilluns, dia 16, dia de Sant Roc, patró de Copons, sortint de missa es va anar a la plaça, on es feia un concert vuitcentiste. Al vespre i com a fi de festa es va fer el tradicional sopar de germanor, es va projectar un vídeo de Copons dirigit per Francina Cirera, i després, com a cloenda, la Família Picarol ens va entretenir amb cançons tradicionals i havaneres.

Des de l'Ajuntament volem agrair la col.laboració dels vilatans i no vilatans que ens van ajudar a fer possible la nostra Festa, i especialment als organitzadors de la tómbola.

Vosaltres i nosaltres

...El tractor que passa carregat ara de cadires, ara de taules, ara ple de jovent. Ara les cadires es posen, ara es pleguen, ara es munten les taules, ara s'escombra...

Els dies de la Festa Major és un brogir de gent amunt i avall.

Però la feina ja fa mesos que ha començat.

Preparar el grograma, les diferents activitats, lligar-ho tot. Buscar la manera d'entretenir, de divertir els altres i per poder passar-ho bé tots plegats.

Reunint-se per escollir una obra de teatre, llegir l'obra, escollir els actors que l'han d'interpretar, cada dissabte assajar.

Altres més agosarats, es troben, l'escriuen i la musiquen.

Els últims dies, cada dia assagen els uns i els altres, si no és al teatre, a la Barraca, a l'escola i fins i tot a la font de la Vila.

Els qui dissenyen el vestuari, les modistes

Gràcies a tothom i fins l'any que ve!!!

Text: Ma. Gràcia Carreras
Fotos: Susanna Guix

voluntàries que cusen els vestits, uns que pinten els decorats, els improvisats tramoïstes que munten l'escenari, el so, les llums.

El tractor que passa carregat ara de cadires, ara de taules, ara ple de jovent. Ara les cadires es posen, ara es pleguen, ara es munten les taules, ara s'escombra.

Uns al bar, altres a la tómbola, els que compren les taules, els que compren números de la rifa, tots junts ajuden a finançar la Festa major.

Després de tant enrenou, esgotats, un pensa que tot ha sortit bé, i que la feina feta ha valgut la pena, la il.lusió posada i l'esforç realitzat entre tots, és el que dona un bon resultat.

Sense vosaltres i nosaltres no seria possible la Festa Major.

l'Alta Anoia

El turisme rural a l'Alta Anoia, l'oferta d'allotjament: ràpid creixement i bones perspectives de futur

Des de fa dos anys va empenyar-se el desenvolupament turístic de l'Alta Anoia, l'oferta d'allotjament rural en aquests municipis ha crescut de forma impressionant. Sols hi havia dues instal·lacions dedicades a acollir turistes i en aquests moments una d'elles ha doblat la seva capacitat i se n'han creat tres més de noves. Mentrestant s'estan preparant 6 nous equipaments que entraran en funcionament la propera primavera. Partiem d'una oferta de 15 places d'allotjament, actualment n'hi ha 45 en funcionament i d'aquí a mig any seran a prop del centenar. Quines possibilitats ofereix l'Allotjament Rural per als habitants de l'Alta Anoia?

Tal i com queda delimitat per la normativa actual, la creació d'allotjaments rurals és una via per aconseguir un doble objectiu. Per un costat permet trobar una fórmula per a rehabilitar i mantenir en bones condicions el patrimoni arquitectònic de les àrees rurals, tant les masies com les cases de poble. És una actuació eficaç per resoldre la problemàtica de les cases o masies abandonades que van degradant-se progressivament i també d'aquelles que per les seves grans dimensions tenen una part de les antigues construccions en desús. Amb la creació d'un allotjament rural aquests edificis deixen de ser un problema per a les rendes dels seus propietaris i es converteixen en un element que pot arribar a ser rendible.

Per altra banda, permet aconseguir un complement econòmic a les famílies amb uns ingressos basats en l'activitat agropecuària o que tenen algun lligam amb el món rural. Fonamentalment està adreçat a complementar la rendibilitat de les explotacions pageses, ajudant a fer possible la seva continuïtat en el territori, pal·liant així el procés de despoblament de les àrees rurals i donant nous al·licients als joves per evitar el seu èxode cap a les ciutats.

La legislació permet la creació de diferents modalitats d'allotjament rural, segons la situació de cada unitat familiar. Cal escollir la que s'adapti millor a les possibilitats de les persones interessades i que alhora tingui una bona acollida entre els futurs clients.

L'Oficina de Turisme de l'Alta Anoia ha creat un servei d'assessorament per a resoldre tota mena de qüestions a qualsevol persona interessada en plantejar-se la possibilitat de crear un nou allotjament. S'ofereix informació sobre cada un dels aspectes relacionats amb aquesta activitat, des d'un coneixement detalladament de la normativa i com tramitar la legalització d'un nou allotjament fins als criteris decoratius que convé adoptar en les noves instal·lacions, l'assessorament per aconseguir una òptima rendibilitat, etc.

L'allotjament és tan sols un aspecte del desenvolupament econòmic que genera el turisme rural. La presència de visitants permet incrementar el nombre de clients per als negocis de restauració i pot fer viables petits negocis de productes artesans entre moltes altres iniciatives i activitats. Tots els experts en el món del turisme coincideixen en augurar per als propers anys un fort increment de la demanda en el sector del turisme rural. Ara és un bon moment per aprofitar aquestes perspectives de creixement i aconseguir un bon posicionament dins el mercat català.

La clau de l'èxit: la promoció

Per a la major part de les empreses, especialment en el sector dels serveis, la clau de l'èxit rau en una bona campanya publicitària i de promoció sempre que aquest esforç vagi unit a la preparació d'un producte de qualitat.

Per a potenciar com a destinació turística un territori poc conegut fins ara, com és el cas de l'Alta Anoia, cal fer un important esforç de promoció. Des de l'Oficina de Turisme s'està treballant en múltiples activitats promocionals que abasten aspectes i destinataris molt diversos. Per a la propera primavera l'Alta Anoia ha aconseguit dues fites importants en aquest camp.

Dins el panorama editorial català, des de fa poc més de dos anys s'ha introduït en el mercat una revista mensual de contingut turístic i geogràfic, "Descobrir Catalunya", una publicació de gran qualitat, amb un tiratge de 35.000 exemplars, present a tots els punts de venda amb una oferta àmplia. Diversos estudis han demostrat que els seus lectors consulten els números de la revista a l'hora d'escollir un nou destí on passar unes vacances o u un cap de setmana. Aquesta circumstància converteix aquesta revista en un element de promoció turística molt interessant per a qualsevol àrea turística del territori català.

Mesos enrere l'Oficina de Turisme va presentar un projecte a "Descobrir Catalunya" perquè valorés sin la possibilitat de realitzar un reportatge sobre l'Alta Anoia tenint en compte els seus nombrosos atractius paisatgístics. El projecte ha donat els seus fruits i en el número del mes de març apareixerà publicat un reportatge de vuit pàgines amb l'Alta Anoia com a protagonista.

Una altre fita important per a la promoció dels nostres municipis és la presència d'una exposició sobre l'Alta Anoia en el "Palau Robert" de Barcelona, entre el 26 de març i el 16 d'abril. El "Palau Robert" és un punt d'informació turística obert al públic des de finals de 1997 i on cada mes es presenta una oferta diferent. Compta amb un gran nombre de visitants entre el públic barceloní i els turistes estrangers que arriben a Barcelona i s'adrecen al Palau per a conèixer què els pot oferir la resta del territori català.

Juntament amb l'exposició, l'Alta Anoia es proposa realitzar tot un seguit d'activitats complementàries que permetin presentar de forma atractiva tota la nostra oferta turística als visitants del Palau. Cal aprofitar aquesta oportunitat per a tenir un gran impacte promocional. Les possibilitats són moltes, hi ha feina per a tothom i també oportunitats per a tothom. Qualsevol empresa, artesà, restaurant, esbart dansaire, grup teatral, etc. que vulgui promocionar-se pot aprofitar aquest marc. També caldria comptar amb la col·laboració de tota la gent dels municipis de l'Alta Anoia que vulguin contribuir a promocionar els seus pobles.

Per col·laborar en aquest projecte del Palau Robert o en qualsevol altre de les iniciatives de l'Alta Anoia sols cal adreçar-se a l'Oficina de Turisme de l'Alta Anoia, situada en el nucli de Dusfort, al costat de l'Ajuntament de Calonge de Segarra, o bé trucar al telèfon d'atenció personal: 93 868 03 66.

Allotjament rural a l'Alta Anoia:

Cal Fania. Allotjament rural independent amb capacitat per a 5 persones. Propera obertura març de 1999. Mirambell, s/n Calonge de Segarra. Tel. 869 83 87.

Cal Ros. Residència casa de pagès. Propera obertura. Calonge de Segarra. Tel. 93 869 92 41

Cal Txelín. Allotjament rural independent. Propera obertura. Calonge de Segarra. Tel.

Les Corts de Cal Farrés. Allotjament rural independent. Propera obertura. Calonge de Segarra. Tel. 93 869 82 14.

Cal Millàs. Residència casa de pagès. Allotjament per a 10 persones. Afores, s/n, Castellfolit de Riubregós. Tel. 93 869 90 10

Can Bartomeu. Residència casa de pagès. Dos allotjaments independents per a 5-7 persones. Carretera BV-1031. Els Prats de Rei. Tel. 93 869 81 65.

Cal Masvilella. Allotjament rural independent per a 9 persones. Els Prats de Rei. Tel. 93 869 81 67.

Hostal Prats Jardí. Hostal rural casolà amb 5 habitacions. Al peu de la C-1412. Els Prats de Rei. Tel. 93 868 00 52.

Cal Carulla. Allotjament rural independent. Tres allotjaments per a quatre persones. Propera obertura. Pujalt. Tel. 93 869 90 05.

Casa comunal de Pujalt. Casa rural amb dos allotjaments independents per a quatre persones. Pujalt. Tel. 93 868 03 66.

Cal Magí. Allotjament rural independent per a 5 persones. Veciana. Tel. 973 55 63 69.

Text: Adela Mas
Fotos: Maritzell Martí

Cartró, dóna nom a les dues exposicions realitzades per Xavier Martí a Igualada i a Barcelona.

La seva obra la presenta sobre cartró gris reciclat, pintura realitzada amb textures i diferent materials, olis, acríl·lics, llapis, tintes.

La senzillesa d'aquest material, el **Cartró**, l'ha motivat a fer aquestes obres on ha trobat la llum, el traç i el color, que li dóna aquest material, que a vegades passa desapercebut amb embalatges, folrat, arts gràfiques....

El passat 19 d'octubre es va inaugurar a l'Ateneu Igualadí. Va comptar amb l'assistència de l'alcalde de Copons, el mossèn de Copons, el President del CECI, companys de l'Ajuntament, amics, així com d'Igualada i Barcelona. Va finalitzar el 8 de

A l'amic Xavier Martí
Amb motiu de la seva exposició
“CARTRÓ” al Foment Martinenc
(Novembre, 1999)

novembre amb una crítica molt favorable.

A Barcelona, al Foment Martinenc en plena Festa Major de barri del Clot, el dia 16 de novembre va ésser inaugurada pel president del l'Entitat; i els seus socis, amics del Poble-nou, entre ells l'escriptor Nicasi Camps, veïns de Copons residents a Barcelona. Es van fer diferents parlaments sobre l'obra presentada, on Xavier Martí va explicar la tècnica utilitzada i que el seu treball creatiu ha sigut més intens des de que resideix al poble de Copons.

El resultat d'aquestes exposicions ha estat satisfactòria tant per la crítica com pel públic en general
La propera exposició serà a la Fira d'Art d'Igualada, els dies de les festes nadalenques.

Les cabalístiques harmonies d'inèdits cartron vibrants prediuen el somni i somnien incerteses de set en set. Regiren entranyes tramades de fils de temps i tons d'espais, simulen paisatges i inquieten rostres en feliç simfonia de línies rebels.

En perplexes mirades enfocades cap a la tendresa concreta del gest, les agosarades venes de la llum somriuen en essències de colors.

Hores cúbiques fantasiegen amb onírics traços vitals i emmirallen l'esperança: l'Art ha fet reviure la Matèria.

Joan-Ignasi Elies

Durant el mes de novembre la Barraca va ser un estudi de pintura, amb improvisats cavallets, joves pintors que van experimentar amb la pintura i van aprendre noves tècniques. Van assistir-hi l'Alba, l'Anna, l'Aida, l' Álvaro i l'Aleix

La iniciativa va ésser de l'Ajuntament, per tal de realitzar la felicitació natalenca per part dels nens de Copons i així fomentar la participació a part de ser una activitat lúdica i creativa, que durant dues hores setmanals els va fer gaudir i aprendre.

Els nens van escollir la pintura que va fer l'Álvaro Muñoz, per fer la felicitació de les festes i de la resta se'n han fet els pòsters .Tots els treballs realitzats han estat exposats a l'ajuntament,

Text i Foto: Xavier Martí

Text: Adela Mas
Foto: Dolors Farres

Sortida intergeneracional

“Una passejada amb tren pels entorns de Besalú”

Gràcies a la subvenció concedida pel departament de Benestar Social, els coponencs, juntament amb els veïns de Rubió, van poder realitzar la “2ª trobada intergeneracional” i gaudir dels paisatges de la Garrotxa amb el tren de Besalú.

El diumenge 7 de novembre a les 7.30 h del matí, vàrem sortir de Copons direcció a Besalú, tot passant per l'eix transversal direc-

ció Girona, i atès que l'àrea de servei de Vic encara no estava inaugurada, vam haver de desviar-nos de l'itinerari per poder anar a esmorzar. Després d'haver-nos pres el cafetó vam seguir fent ruta.

A les onze arribarem a Besalú, on vam pujar en un tren turístic en el qual vam realitzar una excursió per la “ruta romànica”, Sant Pere de Lligorda (s.XII), i Santa Maria de Palera

(s.XI). Acabada la visita, i després de fer una passejada pel poble de Besalú, vam seguir la ruta cap a la capital de la comarca, Olot travessant els magnífics paisatges de la Vall d'en Bas, arribarem al coll de Condreu, on en un conegut restaurant ens serviren el següent menú:

Per començar ens van posar una amanida catalana, de segon ens van servir les típiques patates farcides, que n'hi havia per llepar-se els dits, eren tan bones que quasi tothom va repatir, de tercer plat ens van donar vedella a la jardineria, i per acabar un gelat, el cafè i els licors.

Seguidament i per poder pair aquest gran àpat, vàrem fer una ballaruca, fins a les sis de la tarda, hora en que iniciarem el camí de retorn.

Text i Fotos: Teresa Closa Bertran

Caramelles

... fa vint anys que a Copons ens vàrem reunir un bon grup de persones, nens, joves i no tan joves. Ens vàrem posar d'acord per a recuperar una bella tradició ...

Aquest any fa vint anys que a Copons ens vàrem reunir un bon grup de persones, nens, joves i no tan joves. Ens vàrem posar d'acord per a recuperar una bella tradició que feia uns anys s'havia perdut. La tradicional cantada de Caramelles el dia de Pasqua.

Així que vam posar-nos en marxa i tots els dissabtes al vespre fèiem assaig i dirigien els cants en Jordi Dalmau i l'Elena Bové d'Igualada, acompanyant-nos amb l'acordiò el Sr. Castellanes de Calaf.

Arribà el dia de Pasqua, aquell dia tot eren corredisses per anar tots vestits tal com s'havia quedat. Les noies amb faldilles estampades, camisa blanca, llaç al coll, corpiño i espadenyes vermelles. Els nois pantaló i espadenyes negres, camisa blanca, mocador al coll, faixa i barretina vermella. Tots fèiem molt de goig.

L'entrada a l'església fou cerimoniosa, primerament entraren els petits, i els nois a un cantó i les noies a l'altra cantó de l'església. El combinat de colors donava un to joïós a la festa.

A la sortida de missa vam fer la primera cantada amb la cançó de la Balanguera, cançó popular, i torn de Pasqua, cantat el ball de la cinta que fou ballat pels nens de l'escola dirigits pel metre Sr. Joan Obradors. Els més menuts ballaren el ball del Perelló dirigint-los la Sta. Vicenta Alumbrosos.

Tots seguit ens dirigirem cap a l'ajuntament, anant al davant de tot el grup l'abanderat

de la colla el Sr. Josep Vila, el qual anava montant sobre uns magnífic cavall propietat del Sr. Molas. La bandera fou estrenada per aquesta ocasió. Després seguirem passejant per tots els carrers del poble repartint amb les ballestes flors de ganxet fetes per algunes senyores de Copons.

A la tarda damunt de la caixa del camió d'en Toni Vila vam anar cap a Veciana recorrent les masies. Al tornar es va ballar una estona a la Barraca.

El dilluns de Pasqua, al matí, vam recórrer les masies de les rodalies de Copons i algunes de Rubió.

Recollirem tres xaís, obsequis un de l'Ajuntament, l'altre de l'alcalde, Sr. Eugeni Gras, i l'altre de l'abanderat Josep Vila.

També vam recollir un garri d'uns 40Kg, obsequi de Cal Brunet de Veciana. També dos coloms, cinc conills, 1 gall, 3 llonganisses, 1 dotzena d'ous, 1 llauna de préssec, 1 ampolla de conyac, 17 ampolles de cava i la reparació de la ballesta, que el Sr. Font no va voler cobrar. El Sr. Josep Lloró, el forner del poble, des d'aquell any ens obsequia amb una monumental mona, la qual ens mengem per postres el dia que fem el dinar de les caramelles.

Aquell any 1980 es va recaptar 133.144'1-tes, de les quals un cop pagades les despeses vàrem ingressar a la Caixa Penedès 74.481 ptes.

Esperem que aquest any amb motiu del vintè aniversari ho puguem celebrar amb una Gran Fesa. Tots els qui vulgueu hi esteu convidats.

Activitats

Activitats

agost

- 9 Futbol Sala/ Campionat de Truc
- 11 Ple extraordinari
- 12 Concurs de dibuix/ Triatló/ Pregó de la Festa Major/ Play-back/ Teatre: "Un dia a l'Aula", del Grup de Teatre la Barraca Joves.
- 13 Repic de campanes/ Concurs de natació/ Espectacle sorpresa, del Grup de Teatre la Barraca Joves/ Concurs de pizzes/ Teatre: "El médico a palos", del Grup de Teatre la Barraca/ Concert musical amb Skamot Roig/ Exposició del Concurs de Fotografia.
- 14 Excursió pel terme de Copons/ Cercavila amb el grup Gallarda/ Espectacle infantil amb danses, amb el grup Si Fa Sol/ Ball de Nit amb l'orquestra Nocturna.
- 15 Solemne ofici en honor a la Nostra patrona, cantat pel cor Parroquial de Santa Maria/ Sardanes amb la cobla Collblanch/ Futbol: F.C. Copons 2-Sant Guim4 /Ball de Tarda amb l'Orquestra Els Torms/ Ball de nit amb l'orquestra Els Torms.
- 16 Missa concelabrada en honor a Sant Roc/ Concert-Vermout vuitcentista, amb l'orquestra Nocturna/ Sopar fi de festa/ Projectió video sobre Copons, dirigit per Francina Cirera/ Concert de la Família Picarol, amb cremat per als assistents/ Tómbola.
- 24 L'ajuntament inicia el tràmit d'adjudicació per concurs obert de la casa situada al c/ Vilanova núm. 24, antiga escola dels petits.
- 25 Comencen els entrenaments del F.C.Copons.

setembre

- 1 S'instal·la un contenidor per reciclar envasos.
- 3 Cau una gran tempesta després de molt de temps sense ploure.
- 4 S'instal·len gronxadors per a la canalla, al poliesportiu.
- 5 Futbol: Sant Guim 6 – Copons 2
- 11 Joventuts Feréstegues: en Josep Mª Vilà fa tot el recorregut de Copons a Montserrat, per tenir-ho tot a punt pel dia 18. Futbol: Copons 3 - Montserrat 0
- 12 Es tanca la piscina
- 18 Joventuts Feréstegues: De Copons a Montserrat, amb 36 participants, arribant 22 a Montserrat. Futbol: Ateneu 1 – Copons 3
- 19 XIX Trial Vila de Copons
- Hereu i Pubilla (Pau Riera – Alba Rosich) a la Fira d'Igualada
- 21 Ple extraordinari
- 25 Futbol: Copons 0 – PBB Igualada 3

octubre

- 3 Futbol: Montbui 2 – Copons 3
- Es modifiquen les tandes per regar als horts, passant a ser els dissabtes a partir de les 8.del matí, fins que per les pluges ja no sigui necessari tancar l'aigua.
- Es recorda als coponencs que, per culpa de la sequera, hi ha molta menys aigua i, per tant, cal fer-ne ús sense malgastar-la.
- S'interromp el subministrament d'energia elèctrica, per realitzar treballs a la xarxa de distribució

novembre

- 5 Comença la campanya de vacunació antigripal 1999-2000 ABS ANOIA RURAL.
- 9 Futbol: Copons 0 – Jorba B 2
- 16 Futbol: Torre de Claramunt 3 – Copons 0
- 19 Exposició de pintures "cartró" del Xavier Martí a l'Ateneu Igualadí
- 21 Es desplaça personal de l' OALGT per tal de resoldre dubtes i qüestions pendents, així com per efectuar el cobrament de tributs pendents
- 23 Futbol: Copons 3 – Tous 1
- 26 Ple ordinari
- 30 Futbol: Bedorc 1 – Copons 2

- 6 Futbol: Copons 2 – Fàtima 1
- 7 2ª.Trobada Intergeneracional, organitzada per l'Ajuntament de Copons, conjuntament amb el de Rubió i amb la col·laboració de la Diputació de Barcelona.
- 13 Futbol: Vallbona 4 – Copons 5
- 15 Inici de les obres de rehabilitació de l'escola de Copons
- 20 Es cacen 6 senglars a la zona de la Boixeda i Viladases
- Futbol: Copons 0 - La Pau 5
- 27 Futbol: Hostalets 5 – Copons 1
- 28 Participació de coponencs a la XI cursa popular de l'esquiador (Igualada-Odena)

desembre

- 4 Futbol: Copons 3 – El Maset 2
- 12 Futbol: Rebrot 3 – Copons 1
- 12 Col·laboració de l'Ajuntament en la Marató de TV3
- 14 S'adornen els carrers del poble amb arbres de Nadal
- 15 Encesa de l'estrella del campanar i del rètol de Bones Festes, i s'enganxen cartells nadalencs pel poble, fets pels més menuts
- 17 Inici del mural de 2 x 3m confeccionat amb les fotografies de totes les persones coponenques o afins al municipi de Copons que vulguin participar-hi
- 19 Futbol: Pobla Claramunt 3 – Copons 0
- 21 Últim dia per portar quadres, ceràmiques o dibuixos amb imatges del poble per preparar l'exposició "Copons vist a través de l'art"
- 22 Col·laboració de l'Ajuntament en la recollida de joguines de la Creu Roja Anoia.
- 24 Missa del gall a l'església de Santa Maria

gener

- 2 Lliurament de cartes al Patge Faruk
- Inaugurada l'exposició "Copons vist a través de l'art" a càrrec de Jordi Bertran amb comentaris d'Àlvar Ymbernon.
- Exposició del mural de fotografies
- Primera cavalcada amb Reis pels carrers de Copons
- 5 Futbol: Copons 5 - Ca n'Aguilera 0
- 8

Text: Daniel Garcia

Comença la temporada 1999-2000

El FC Copons comença la temporada 1999-2000 amb molta més il·lusió que cap altre, gràcies a la bona classificació que va aconseguir l'anterior campionat, on va quedar classificat en tercera posició, davant d'equips de pobles i ciutats molt més grans i amb un pressupost més elevat, ja que els jugadors es paguen la gasolina dels desplaçaments, les botes i fins i tot els sopars que fan de tant en tant, ja que el club no pot assumir aquestes despeses.

Així, doncs, el Copons, amb la mateixa plan-tilla de l'any passat i amb el fitxatge d'en Jaume Valls, procedent de l'Igualada, ha quedat format per:

Porters:

Roman Figuerola
Dani Trepà

Defenses:

Dani García
Xavi Llorente
Joan Corcelles
Pep Colom
Marc Riera

Mig campistes:

Pere Gabarró
Albert Gabarró
Ramón Gabarró
Carles Mas
Jaume Ecurin

Davanters:

Dani Garriga
Jaume Valls
Jordi Riera
Ricard Corcelles
Oriol Martí
Txema Puig

El FC Copons fa la pretemporada jugant contra el Calaf i perd per 3-2 en un partit on els componencs van trobar a faltar alguns jugadors per culpa de les vacances d'estiu.

El partit de la Festa Major va ser contra el CF Sant Guim, on el Copons va caure derrotat per 2-4, demostrant una baixa forma física. En el partit de tornada l'equip lleidatà li fa 5 gols a un Copons que amb prou feines si va poder reunir 11 jugadors per fer l'equip.

Però tot i fer una pretemporada dolenta, el Copons comença el campionat jugant a casa el dia 11-9-99 davant el Montserrat Igualadí i aprofita les tres ocasions de gol que té i guanya per 3-0.

El 18 de setembre, Ateneu 1, Copons 3
Els components guanyen al camp del Xipreret desaprofitant diverses ocasions de gol per augmentar el marcador.

El 25 de setembre, Copons 0, Blanc-i-Blava 3
La Blanc-i-Blava domina tot el partit, però el Copons va merèixer més davant l'equip d'Igualada.

El 3 d'octubre, Montbui 2, Copons 3
El Copons guanya en els darrers minuts del partit, en què la sort es posa de banda dels coponencs, quan havien de perdre per les nombroses ocasions fallades pels jugadors del Montbui.

El 9 d'octubre Copons 0, Jorba 2
La millor condició física del Jorba i un gol només començar el partit fan que els tres punts volin del Rieral.

El 16 d'octubre, La Torre 3, Copons 0
Un Copons amb moltes baixes perd al camp de la Torre en un partit en què els coponencs van desaprofitar les ocasions de gol durant la primera part, que de ben segur haurien canviat el signe del partit.

El 23 d'octubre, Copons 3, Tous 1
El Copons guanya el Tous, en un partit en què els coponencs es van avançar per 3-0. El Tous va marcar el gol a la segona meitat i va fallar un penal, que de ben segur que hauria fet patir el Copons durant els darrers minuts de joc.

El 30 d'octubre, Bedorc 1, Copons 2
El Copons guanya per la mínima a un Bedorc que ha millorat molt, respecte de les temporades anteriors.

El 6 de novembre, Copons 2, Fatima 1
El Copons fa un partit molt complet en totes les seves línies, i el marcador queda curt pel joc desplegat.

El 13 de novembre, Vallbona 4, Copons 5
El Copons tot i anar guanyant per 1-3 al descans, acaba demanant la fi del partit en el petit i sempre complicat camp del Vallbona.

El 20 de novembre, Copons 0, La Pau 5
L'equip vilanoví fa cinc gols a un Copons que mai entra en el partit. La Pau amb la seva agressivitat i el seu joc ràpid i efectiu fa que el Copons no arribi ni un sol cop a la seva porteria. Feia molts anys que un equip no li feia cinc gols al Copons en el seu camp.

El 27 de novembre, Hostalets 5, Copons 1
El Copons torna a encaixar 5 gols en un partit en què l'Hostalets va fer 3 gols en els darrers 10 minuts, quan el Copons buscava el gol de l'empat.

El 4 de desembre, Copons 3, El Maset 2
El Copons surt confiat i només pot fer-li 3 gols al Maset, quan tots els equips els guanyen sobradament; el Copons passa més dificultats de les previstes.

El 12 de desembre, Rebrot 3, Copons 1
El Rebrot guanya el seu tercer partit de tot el campionat davant d'un Copons afectat per jugar diumenge al matí amb només 11 jugadors i sense poder fer canvis i un vent que va ser el protagonista de tots els partits d'aquesta jornada.

El 19 de desembre, La Pobla 3, Copons 0
La Pobla de Claramunt tot i avançar-se al marcador en la primera part, va passar més problemes dels previstos i va aprofitar les dues úniques ocasions de que va disposar als darrers instants del partit per fer dos gols més, a un Copons que va dominar bona part del matx i va merèixer treure un punt del Pas Blau.

Amb aquest partit s'arriba a les vacances de Nadal, en què el Copons ocupa la 9a. posició de la taula amb 24 punts, 15 partits jugats, 8 de guanyats, cap d'empatat i 7 perduts. Cal destacar que al final d'aquest partit es va fer entrega d'un lot de Nadal per a cada jugador per gentilesa del club.

XIX Trial Vila de Copons

... Copons un poble amb molt gas ...

El dia 19 de Setembre de 1999 es realitzava a Copons el XIX Trial Vila de Copons – Open Montesa.

Aquest any el trial no era puntuable pel campionat de Catalunya de l'especialitat, ja que aquest campionat té poca participació. Era el II Open Montesa de Copons.

El diumenge al matí, des del restaurant Refugi de Can Saül, sortien més d'un centenar llarg de pilots, a solucionar de la millor manera les deu zones de que constava el recorregut, a dues voltes.

El bon ambient va regnar tot el matí. La germanor és el gran objectiu de l'Open Montesa. Cada zona tenia tres tipus de recorregut en diferents colors: groc, blau i vermell, les tres categories que hi ha segons el grau de dificultat. Cal destacar la participació de pilots anoiencs en la categoria blau, 10è Carles Queraltó amb Beta i amb 41 punts; 26è Ricard Lladó amb Montesa 55 punts i 29è Roger Marsal amb Gas Gas 59 punts. Entre ells hi havia dos coponencs, també en la categoria blau, 19è Jordi Marcè amb Beta i amb 51 punts; 25è Salvador Llíró amb Beta i 54 punts.

Entre tots els pilots cal remarcar la presencia d'una noia, Laia Sanz, 13a, en la categoria de vermell amb, 32 punts, que a més d'un hauria donat una lliçó de conducció.

En l'apartat de zones, la majoria estaven formades amb terra, amb un bon nivell de dificultat segons la categoria.

El trial en si fou un èxit en tots els aspectes, i tothom quedà satisfet: el públic, els pilots i controls, els que cal remarcar, i l'organització (trialers de Copons, amb col.laboració del Moto Club Igualada). Després, controls i organitzadors celebraren un dinar al Refugi de Cal Saül.

Animem des del Camí Ral que el Trial de Copons continui moltes més edicions i podem gaudir de les evolucions de les motos durant molts anys i felicitem als organitzadors.

Les classificacions foren les següents:

Color vermell
1r. Francesc Recio Beta 4 punts
2n. Ronald Garcia Gas Gas 11 punts
3r. Jacobo Díaz Gas Gas 11 punts

Color blau
1r. Jaume Castellví Gas Gas 18 punts
2n. Gaspar Batlle Bultaco 21 punts
3r. Joan Ninou Montesa 24 punts

Color groc
1r. Jaume Galoret Gas Gas 8 punts
2n. Jordi Batista Gas Gas 14 punts
3r. Antoni Mas Gas Gas 15 punts

Text: Jordi Sala i Oriol Martí
Foto: Xavier Martí-

Curset d'iniciació al karate-do

Ara fa sis mesos es va començar a Copons un curset d'iniciació al karate-do de l'escola Ken Kiu Kai; l'acceptació va ser molt bona i el grup a anat creixent, en un ambient molt positiu.

Per què fer karate-do? Sempre que es fa aquesta pregunta, amb el primer que ho associem és als tòpics de sempre, la línia de treball del karate-do creada pel mestre Eji Kaji es en un altre vesant que va des del coneixement del propi cos i les seves possibilitats fins al màxim d'auto-superació, per a un màxim coneixement d'un mateix.

En aquest tipus de karate-do no existeix la competició, sempre cadascú, dia a dia, se supera ell mateix, en una línia on el creixement físic i mental són la mateixa cosa.

Quin és el concepte principal? Poder seguir practicant el karate-do tota la vida.

Copons és un marc ideal per a entrenar, entre el grup hi ha molt companyerisme, i això fa que en lloc de ser un grup sigui una colla d'amics que es troben per conèixer quelcom

molt més profund que un esport.

Què ha pasat? Que el que solament era un curset d'iniciació ha continuat, amb molta il·lusió.

Per acabar faig un breu resum dels punts principals que treballem:

FÍSIC	KATSU-SEN
AUTOMASSATGE	BOKEN (BASTÓ)
MEDITACIÓ	DEFENSA PERSO-
NAL	
RESPIRACIÓ	PSICOMOTRICITAT
KIME	

Aquest karate-do és com diria Taiseu Desimaru:

“El tiempo es una sucesión de aquí y ahora”

El grup el componen: l'Eli, el Dani, l' Oriol, la Vero, la Montse, el Francesc, l'Angel, l'Emili, el Gonzalo, la Meritxell i en Miquel. I fa les classes en Jordi Sala, Cinturó Negre 1º DAN

Tot això no seria possible si el Centre Instructiu Coponenc la Barraca no ens hagués cedit el local.

De Copons a Montserrat

... !! Té molt de mèrit haver fet Copons - pic de Sant Jeroni - Montserrat, oi? ...

A les 5 del matí tots teníem una mica de son i fresca, però amb el camí que ens quedava per recórrer segur que entràriem en calor! Havia arribat el dia d'anar de Copons a Montserrat a peu, l'aventura tot just començava. El punt de trobada va ser al poliesportiu, vàrem començar un total de 36 persones. Era una nit molt fosca i quasi no es veia la Lluna. L'única llum que hi havia a la muntanya era la dels nostres lots i frontals. Semblava que una llarga "cuca de llum" anés pujant poc a poc pel camí de la Font del Freixe fins arribar al camí de la carena. Un cop arribat al Pla de Rubió, el sol ja començava a sortir i ens faria companyia durant tot el camí. Les set del matí: Ca l'Estruch. Aquí vàrem parar a menjar unes quantes galetes, ametlles, xocolata..., per tal de recuperar energia. El recorregut continuava direcció a l'Espelt, passant per les Casetes d'En Mussons i la Conca d'Odena, quan ja feia estona que clarejava i la gana començava a fer-se notar vàrem parar a esmorzar.

A mesura que anaven passant les hores el grup s'anava allargant, hi havia gent de totes les edats i amb unes condicions físiques molt diferents. Amb tot i això, la gent estava molt animada, amb molta energia i sobretot amb ganes d'arribar fins al final! Tres quarts de deu: Can Macià. Aquí començava un tram força crític fins arribar a Can Massana. Hi havia un tros de pista llarg i pesat fins arribar a Sant Pau de la Guardia. En aquest punt varen retirar-se alguns excursionistes.

La una del migdia: Can Massana. Ja només ens faltava l'últim tram. Calia anar seguint les marques (blanques i vermelles) que traça el GR (Gran Recorregut) per arribar al Monestir de Montserrat. Les primeres butllofes, les cames cansades, son i alguns badalls...Un bon dinar ens ajudaria a tornar agafar forces per fer l'últim esforç. A les dues del migdia, empeníem altre volta la caminada. Aquest últim tros era el més bonic de paisatge: les muntanyes de Montserrat tenen un encant per si soles, amb les seves formes i colors. El camí era molt verd i frondós i, encara que fos un trenca cames (pujades i baixades...), donava gust de passejar-hi.

L'hora prevista d'arribada eren les cinc de la tarda, ja que havíem calculat unes dotze hores per fer tota l'excursió. A dos quarts de sis de la tarda ja arribaven els primers !! Però com en totes les coses, sempre ha de passar algun imprevist... si no què explicaríem ? Aquest últim tram va ser el més accidentat. El grup es va allargar massa i hi havia molta distància entre els últims i els primers. A mig camí ens vàrem esperar a que arribessin els darrers, però aquests no

arribaven!! En aquest punt la nova tecnologia, "el mòbil", ens va ser de molta ajuda. Una vegada vàrem poder parlar amb ells, ens varen dir que en lloc de seguir les marques blanques i vermelles havien agafat el camí marcat amb els senyals blaus i blanc i anaven direcció a Sant Jeroni (per l'altre vessant de la muntanya). Varen haver de desfer el camí i tornar a Can Massana. Una altra noia va arribar al Pic de Sant Jeroni, això significa que va baixar 1.400 escales, després d'estar tot el dia caminant!! Té molt de mèrit haver fet Copons - pic de Sant Jeroni - Montserrat, oi?

Amb tot i això, al final vàrem arribar 22 persones, per tant creiem que va ser tot un èxit. Però aquest èxit va ser també gràcies a tota la gent que ens va ajudar durant el llarg camí. Voldríem des d'aquí agrair a totes aquelles persones que de manera desinteressada ens varen ajudar a fer possible aquesta excursió. Aquestes persones varen ser: Marcel Aparisi, Teresa Bertran, Xavier Martí, Maria Gràcia Carreras, Quildo Serrano, Conxita, Mª Rosa Gusi, Núria Pons, Ramon Guitart, Àngels Sendiu, Joan Riera, Josep Mª Vilà, Antònia Duocastella, Francesc Solé, Juan Amaro, Xenia Riba, Josep Mª Tomàs i l'Ajuntament de Copons.

Els participants de l'excursió (per ordre d'inscripció) varen ser: Ramon Serra, Josep Mª Vilà, Mònica Gudayol, Elena Gudayol, Dolors Farrés, Ramon Sena, Joan Gusi, Imma Lloró, Claudi Rius, Glòria Vilà, Jordi Rotes, Pere Mestres, Mònica Garcia, Jaume Gudayol, Teresa Vilaseca, Mercè Gudayol, Emili Salgado, Oriol Martí, Natàlia Muñoz, Meritxell Martí, Elisabet Muñoz, Montserrat Solé, Verònica Muñoz, Miquel Serrano, Jordi Marcè, Miquel Aparici, Mª Àngels Medina, Pepe Muñoz, Estefania Lara, Aurora Domínguez, Àlícia Amaro, Antònia Álvarez, Jordi Bertran, Sònia Roca, Joan Trull i Inès Jiménez.

Text: Toni Marimon

L'ADF signa un conveni amb l'Àrea de Cooperació de la Diputació de Barcelona

Com ja vam informar en l'última edició del Camí Ral, aquest estiu passat l'Agrupació de Defensa Forestal de Copons va signar un conveni amb l'Àrea de Cooperació de la Diputació de Barcelona per a dur a terme un programa de vigilància complementària contra incendis forestals durant la campanya d'estiu, període comprès entre el 15 de juny i el 15 de setembre.

Volem aprofitar aquest espai que tenim al butlletí municipal per donar a conèixer algunes dades de l'execució del Pla a l'àrea de l'Anoia.

Un total de 10 incendis han afectat l'àrea de la nostra comarca durant el període de funcionament de dispositiu del Pla de Vigilància. La superfície total cremada ha estat

de 6'94 ha. Nou dels 10 incendis s'han produït durant l'horari de treball de les unitats mòbils de vigilància i informació, les quals han tingut un paper important en la seva detecció i posterior control.

La tasca de les unitats d'informació i vigilància s'ha centrat en la informació preventiva i en la detecció de columnes de fum. Paral·lelament, però, s'ha actuat en un sèrie d'incidències relacionades amb els incendis forestals i amb el medi natural. Cal tenir en compte que aquestes dades corresponent a les zones d'influència de les rutes de vigilància establertes (urbanitzacions, camins, carreteres, poblacions, àrees de lleure, etc.). A l'àrea de l'Anoia s'ha actuat sobre un total de 95 activitats amb foc (cremes, barbacoes i altres) que no s'ajustaven a la normativa

d'incendis. S'han detectat 5 línies elèctriques que no complien la distància mínima a la vegetació, i s'han relacionat un seguit d'abocaments i abocadors, la localització dels quals s'han intervingut en l'assistència en accidents, i la localització de camins tallats, cotxes abandonats, acampades, animals morts o ferits.

En el terme municipal de Copons s'ha actuat en dues incidències que infringien la reglamentació contra incendis forestals, concretament s'ha actuat en dues barbacoes.

Esperem que el proper any la Diputació de Barcelona continuï donant suport a les ADF, perquè aquest pla de vigilància tingui continuïtat.

Taula: incendis forestals a l'àrea de l'Anoia (del 17/06/99 al 09/09/99)

MUNICIPI	PARATGE	DATA	HORA INICI (aprox.)	TIPUS DE VEGETACIÓ	SUP (ha)
LA LLACUNA	CAN POC	23/6/99	12.00	PI BLANC I MATOLL	0'04
CABRERAD'IG.	CAST. DECABRERA	24/6/99	11.30	PI BLANC	0'2
PIERA	CAN MATA	26/6/99	13.00	PI BLANC I MATOLL	0'4
LA POBLE DE CLARAMUNT	PLANS D'ARAU	09/7/99	11.54	PI BLANC	0'03
CABRERA D'IGUALADA	CANALETES	22/7/99	18.10	PI BLANC	0'02
STA MARG. MONTBUI	MUNTANYA DEL PI (B.ST MAURE)	26/7/99	19.30	HERBASSAR ALT	1'65
PIERA	MAS VALÈNCIA	30/7/99	18.30	MATOLL	0'1
LA PLOBLA DE CLARAMUNT	LES SOCARRADES	05/8/99	15.20	PI JOVE I MATOLL	0'5
CAPELLADES	CRUÏLLA CRTES C'244 I BV-2134	09/8/99	14.50	PI PINYER IMATOLL	1'5
LA LLACUNA	EL CASTELL	31/8/99	15.12	MÀQUIA	2'5

Text: Jordi Bertran

Progressar

...tots plegats unir esforços per millorar el futur dels nostres pobles, i col·laborar positivament en el futur ...

Aquestes línies les escric el segle XX i vosaltres les llegireu ja al segle XXI, estem vivint el canvi de segle i de mil·lenni, sens dubte uns canvis importants. És una època en què la nostra societat també viu una profunda transformació, demana igualtat, solidaritat, progrés social i econòmic. Aquestes demandes són arreu del món, però no oblidem que les necessitats també són arreu.

Catalunya o Espanya, implicats en el procés d'unió europea, també tenen barris, pobles, zones o regions que necessiten pujar al tren del progrés i millorar la qualitat de vida dels ciutadans, afavorint el progrés social i econòmic d'aquestes zones.

No es senzill, però l'eix bàsic per anar endavant tots plegats passa pel reequilibri territorial. Cal que zones desfavorides tinguin bones comunicacions, habitatge econòmic, ocupació, etc.

Durant vint anys la democràcia ha anat madurant, ens hem d'adaptar a les circumstàncies de cada moment. Ja al segle XXI els ajuntaments han de jugar un paper fonamental

en el desenvolupament, perquè no hi ha cap administració tan propera al ciutadà. Totes les administracions plegades hem d'acceptar que grups de municipis amb problemàtiques similars facin consorcis, mancomunitats o conjuntament cerquin solucions als seus problemes. No ens hi podem oposar, tots plegats intentem progressar i igualar el desenvolupament del territori.

Quan un grup de municipis treballa conjuntament i decideix anomenar-se Alta Anoia no pretén crear una subcomarca, només pretén pujar al tren del progrés, i desenvolupar una zona mancada de serveis, ocupació, habitatges econòmics, recursos econòmics, transports, atenció sanitària, promoció cultural, etc.

Cal treballar tots plegats per potenciar la nostra comarca, fer que el Consell Comarcal sigui un ens cohesionador i de debat comarcal, assumir i potenciar la capitalitat d'Igualada, mancomunar els nostres municipis si creiem que es necessari i tots plegats unir esforços per millorar el futur dels nostres pobles, i col·laborar positivament en el futur de tot un país que sens dubte necessita un canvi.

Opinió

Text: Ramon Gomis
Fotos: Josep Ma. Vilà

Verdures d'hivern

... Els calçots s'han de menjar amb les mans, sense compliments. Amb els dits d'una mà s'ha d'agafar el peu del ceballot i amb els de l'altra s'han d'estirar el dit del ceballot ...

Els cels blaus netejats pel vent del nord, sense taca, sovintegen al gener. L'atmosfera d'aquests dies és rutilant, però alhora, a ple dia, és freda, molt freda. Abelleix encendre un foc al defora i de pas cremar les feixines dels avellaners, acabats d'esporgar. Fa nosa tanta llenya prima.

La flamarada creix ràpidament, l'aire és net i facilitat la combustió. El foc és viu, no fa brasa. Si el dia és festiu i la família no sap on anar, aquests focs d'hivern, a migdia, conviden a coure una estesa de ceballots, a fer una calçotada.

Els ceballots són els llucs de la ceba grillada que vàrem colgar als primers dies de tardor. Els anomenem calçots perquè al grillar els vam calçar, els vam recrestar. És una verdura dolça, amb un sabor ben diferent al de la ceba, que cal coure sense treure'n les fulles que l'envolten, sense retallar, tal com acabem d'arrencar-la de la terra. I per-

què conservin la gerdor i el perfum, s'han de collir i sense entretenir-nos gaire, encara humits, coure'ls a la flama, només el temps necessari perquè la part exterior de la verdura es socarrimi.

Al mas cuinàvem els ceballots a la flama de les vergues d'avellaner, que dona un foc viu, neguitós, que crema les fulles externes dels ceballots sense tocar-ne el moll, les fulles tendres. Quan el ceballot en aparença s'ha carbonitzat -només s'han cremat les fulles que cobreixen el grifoll- el retirem del foc i els guardem ben embolicats, entre papers de periòdic, per mantenir-los calents mentre acabem de coure la resta.

Mentre uns s'entretenen amb el foc, els altres preparen la salsa de romesco. Ametlles torrades, nyores, dos grans d'alls crus i quatre d'escalibats, unes tomaques madures i oli d'oliva de la collita recent. Amb l'ajut de la mà de morter, com si féssim un allioli

incorporem tots els elements, en fem una salsa única, el romesco. Cal recordar que les nyores o pebrots de romesco cal bullir-los mitja hora, el vespre abans de l'àpat, i després deixar-los tota la nit amb aigua, a fi que l'endemà en puguem separar amb facilitat la polpa de la pell i de les llavors.

Els calçots s'han de menjar amb les mans, sense compliments. Amb els dits d'una mà s'ha d'agafar el peu del ceballot i amb els de l'altra s'han d'estirar el dit del ceballot, les fulles tendres. Menjarem el moll de la ceba, la seva part més tendra, més sucosa, un sabor vegetal delicat, res a veure amb la contundència de la ceba, gust que contrastarem mullant-lo en la salsa de romesco. No podem oblidar una llesca de pa, si el voleu torrat. Ens servirà de plàtera i evitarà que ens enllefrem i recollirà els sabors que es podrien perdre, les llagrimetes de la ceba, el romesco, i quatre brosses cremades, aspres.

Per a alguns amics, del procediment de menjar els ceballots, treure-los-hi les fulles de fora com si se'ls tregué un mitjó, la calça, prové el nom de calçot. Per als pagesos, arcerar terra a la ceba, recrestar-la perquè grilli de nou, en diuen calçar. Hi ha maneres diferents d'explicar l'origen dels noms, jo em decanto per la segona versió.

He menjat els millors calçots a Reus, acabats de collir, amb el romesco que em preparava la meva mare. N'hi ha d'altres receptes, més o menys reixides, però també hi ha salses de romesco infectes, incommestibles. La popularització que s'ha fet de la calçotada ha estat un disbarat, perquè n'ha destruït una bona part del seu gust.

Per als gastrònoms francesos del segle divuit, els revolucionaris eren uns bàrbars que anoreaven l'art, destruïen el país, i ensorraven els mercats. Obtenir bons productes era una fal·làcia, la bona cuina se'n ressentia. Res era com abans. Però el temps els va donar la raó. Acabada la revolta, els burgesos, la nova classe dominant, va estimar el plaer de la taula, van introduir-hi innovacions, però sempre amb un gran respecte a la tradició de la millor cuina local. Ara diríem el mateix. Potser amb la diferència que la transformació del bon gust que patim és més radical i més subtil. Aquestes menjades fraternals, patriòtiques i localistes, regades amb vins de

tres fan carga, han malmès aquella riquesa de matisos que oferien uns ceballots recent collits, cuits al foc de les feixines, untats de romesco i acompanyats de generoses llesques de pa i alguna copa de vi aspre, un Penedès o un vi de la Conca de Barberà, millor un merlot. I prou. Res de carn i botifarres a la brasa, com s'estila. Per començar, no és ni el foc ni la llenya adequada. Una calçotada és una trobada al defora, per tastar els grifolls de les cebes colgades, un menjar saborós, que obre la gana, que fa menjar pa untat amb romesco. Sense cap més afegit.

Hi ha altres verdures d'hivern per menjar els darrers dies de gener. Uns alls tendres plantats en lluna nova. En farem una barreja amb ou. O una truita caragolada, cruosa, just que l'ou es prengui. També és el temps de les flors de la carxofa, de fulles atapeïdes, el cor tendre i amargant. M'agraden al caliu de la brasa d'alzina, amb una mica de pebre vermell a la brutesca. Colette les preferia fregides, a la romana. "Petits artichauts nouveaux saisis dans l'huile bouillante et raides comme des roses frites". A Roma no les hi menjat mai, tampoc hi he estat als mesos d'hivern quan és el moment de menjar aquestes flors. Colette hi visqué uns mesos, l'any 1917, quan el seu segon marit, Henry de Jouvenel, hi exercia de diplomàtic. Alguns descriuen aquestes carxofes fregides com "carciofi alla giudia", per tractar-se d'una recepta jueva. De fet són dues variants distintes de fregir les carxofes. Les jueves només amb sal i pebre. A casa les fregíem passades per farina i ou. Aquesta és la fórmula tradicional però es pot substituir l'ou per l'aigua i pebrar-les. A la romana, en lloc de pebre, hi posen una mica d'all i pebre. Deliciosa la carxofa a l'hivern. Nèstor Lujan ens ha donat la cita del poeta Gioacchino Belli: "Non c'è principe o re, cristiano che sia/ Che num mangi carciofi alla Giudia" A la cuina romana només una altra flor ens farà passar estones millors, la flor de carbassó fregida.

Assaborir és transformar una sensació en un plaer intel·lectual. Tant fa que es tracti de ceballots o de carxofes. Si aconseguim aquestes sensacions, si sabem assaborir les verdures d'hivern al seu punt, no hi ha dubte que podrem ser molt més feliços. Serà una de les millors maneres de sobreviure als estralls del fred.

Salut i Cuina

Ajuntament de Copons

Camí Ral

Butlletí informatiu i d'opinió Vila de Copons

L'equip de redacció d'aquest butlletí t'anima a participar-hi. Si tens alguna cosa per explicar, suggerir, o potser denunciar, fes-ho arribar. La teva col·laboració és imprescindible per millorar aquesta publicació. Gràcies. Telèfon de contacte, 93 809 00 00

Salut i cuina

Fi de nas

... Cal que ens esforcem perquè el nostre olfacte funcioni bé, respirant amb la boca tancada i, si convé, tractant els processos catarrals que ens privin de respirar pel nas ...

El nas és l'òrgan encarregat de captar les olors. Situat al centre de la cara, sobre la boca, és una prominència que té dos orificis per on entra l'aire amb les petíssimes partícules oloroses, que van a parar a les fosses nasals. Aquí hi han 5 milions de cèl·lules especialitzades per la recepció de l'olor. El gos en té 20 milions.

Per olorar cal respirar, i com que respirem contínuament tota la vida, també fem servir el sentit de l'olfacte sense parar mai.

També funciona quan bevem i mengem: en l'acte de la deglució, o sigui el empassar-nos la beguda o l'aliment, el seu olor passa per darrera del vel del paladar cap a les fosses nasals i constitueix en complement del sentit del gust.

L'home primitiu tenia molt desenvolupat el sentit de l'olfacte. Podia captar el tuf d'animals perillosos llunyans i podia diferenciar pel flaïre, els fruits i vegetals bons o dolents per la seva salut. Segurament que notava el grau d'humitat de l'aire i el canvi iònic atmosfèric per pronosticar el temps.

Es veritat que l'home prehistòric tenia una percepció olfactiva molt més perfeccionada que nosaltres i que això el va ajudar a sobreviure malgrat els inconvenients i perills de l'estat salvatge.

Les formes de vida de la civilització actual fan que aquests sentit no tingui la importància vital dels nostres antecessors, i això junt amb el grau elevat de contaminació atmosfèrica que es una agressió permanent a les cèl·lules olfactives, són uns factors negatius per a aquesta sensibilitat.

Apart d'aquestes consideracions, continua tenint molta importància aquest sentit, perquè, entre altres objectius ens avisa de qualsevol olor perillosa per la nostra salut. Aquesta alerta protectora està disponible dia i nit. Alguna vegada ens ha despertat una olor de fum, de socarrim per exemple, que ens ve de l'exterior i que ens pot posar en guàrdia del perill d'un incendi o d'unes emanacions d'un gas tòxic.

La major part de les substàncies tòxiques o verinoses tenen una olor desagradable i, quan les ensumem, fem tot seguit l'acció de tapar-nos les narius. Es una reacció instintiva per protegir-nos i per evitar la introducció perillosa a l'interior dels nostres pulmons. Aquesta vivència pot ésser especialment desagradable i generalment ens queda gravada en la memòria. Tal és el cas

de l'anestèsia que es practicava anys enrere, que era per inhalació de "cloroform", que encara conserva la mala fama que va tenir antigament.

Però també hi han moltes sensacions agradables que perduren i que en tornar-les a sentir ens evoken coses de la infància, de l'escola o de quan érem joves i teníem temps de fer excursions i d'anar al bosc. Tan sols el fet de caminar entre els pins i l'herba ja ens omple d'un benestar que ens transmet l'olor de la resina i de la pinassa que anem trepitjant amb suavitat. Altres vegades, en ple migdia i en un paratge de secà també ens sobta el perfum intens i penetrant del romaní i de l'espígol. Estem convençuts que aquestes plantes insignificants i humils exhaleu unes aromes que ens fan sentir, més àgils, més relaxats i més identificats amb la naturalesa.

Cal que ens esforcem perquè el nostre olfacte funcioni bé, respirant amb la boca tancada i, si convé, tractant els processos catarrals que ens privin de respirar pel nas. Per altra banda cal que flaïrem els diferents ambients fent una respiració superficial i intermitentment, així es formen uns remolins d'aire que van a la part superior de les fosses nasals, que es on estan localitzades les cèl·lules olfactives.

La mucositat normalment es va eliminant cap a la part posterior de la gola amb la degustació del globus alimentici. Però, si a causa d'un refredat la secreció augmenta, aleshores és quan ens hem de mocar per netejar i destapar el nas. Per aconseguir-ho expulsem bruscament l'aire dels pulmons tot fent un soroll. Aquest acte se'n diu "sonar-se". Cal omplir d'aire, a pressió, en els pulmons, després tanquem la boca i apremem les aletes del nas amb els dits en forma de pinça. Al obrir-los bruscament s'expulsa aire junt amb mucositats. Aquesta maniobra té el perill que un excés de pressió envii mucositat a unes cavitats veïnes que són els sinus i es pot ocasionar una sinusitis. Per evitar-ho cal obturar només una fossa nasal, sonar-se, i després l'altre i així no hi ha el perill d'augmentar excessivament la pressió a les fosses nasals.

Ah! també va molt bé per aquests refredats un sopa ben calenta de farigola, que en despendre uns vapors de timol desinfecta i descongiona les fosses nasals.

Informació del consultori mèdic

A partir del dia 10 de gener de 2000, caldrà demanar prèviament dia i hora de visita pel metge al telèfon de l'ABS Anoia Rural 93 805 38 18, qualsevol dia (excepte dissabtes i festius), de 8 del matí a 8 del vespre.

Estem a punt d'entrar a l'any 2000 i, per rebre'l amb justícia i de manera especial, tothom pensa a introduir algun canvi o millora en la seva vida. En el consultori també hem pensat que podríem fer per millorar el nostre servei.

En la majoria de pobles de la comarca funciona, i amb bons resultats, el que en diem la "cita prèvia". Consisteix en què la gent truça prèviament al telèfon de l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) Anoia Rural, almenys un dia abans (o el mateix dia fins a les 9 hores), per demanar el dia i l'hora de visita pel seu metge. Això possibilita que la gent vingui al metge de manera ordenada, i es redueixin el temps d'espera i les "aglomeracions".

Pensem que, a part de la molèstia que d'entrada pot semblar haver de fer una trucada per telèfon prèviament, això facilitarà

l'accés a les persones que treballen, o tenen altres obligacions, i millorarà notablement el servei que s'ofereix des del consultori.

És molt fàcil:

A partir del dia 10 de gener de 2000, caldrà demanar prèviament dia i hora de visita pel metge al telèfon de l'ABS Anoia Rural 93 805 38 18, qualsevol dia (excepte dissabtes i festius), de 8 del matí a 8 del vespre.

Us recordem, també, que resta a la vostra disposició la bústia de receptes i la de suggeriments. La gent que tan sols vulgui receptes pot deixar en qualsevol moment la targeta amb les peticions a la bústia del costat de l'entrada del consultori, i passar-les a buscar els dimarts o dijous a les 11 hores. Els suggeriments són mirats amb atenció i s'intenta donar-los solucions si és el cas, encara que,

a vegades, aquesta no passi per les nostres mans. Haureu observat algunes millores al consultori, com l'expositor de tríptics, la paperera i altres, fruit dels vostres suggeriments. Gràcies.

També us fem cinc cèntims de com ha anat la campanya de vacunació antigripal, que no presenta gaire diferències respecte a la de l'any passat. Entre Veciana i Copons, al consultori s'han vacunat un total de 119 persones: 98 majors de 65 anys i 21 menors de 65 anys. D'aquestes, 16 són diabètiques, 33 tenen algun problema de circulació important o de cor, 17 tenen algun problema als pulmons i 14 tenen les defenses disminuïdes per alguna malaltia especial.

Com sempre restem a la vostra disposició i aprofitem l'avinentsa per desitjar-vos Bones Festes i Salut per a l'any 2000!

Pastís de Bacallà

Text: Mre Teresa Bertran

INGREDIENTS PER A 6 Ó 8 PERSOENES

400 gr. De bacallà remollat tallat
25 gr. De molla de pa eixut (una llesca)
200 cc. De crema de llet
200 cc. De puré de tomàquet, espès
4 ous
100 gr. De mantega – sal i pebre

PREPARACIÓ

Fregiu lleugerament el bacallà. Poseu a remullar el pa en un plat amb els 200 cc. de crema de llet. Eixafeu-ho amb una forquilla i reserveu-ho. Traieu la pell i les espines del bacallà, esmicoleu-lo o piqueu-lo en la picadora un-dostres. Bateu els ous en un bol juntament amb el puré de tomàquet, afegiu-hi el contingut del plat i barregeu-ho bé, incorporeu-hi el bacallà i salpebreu-ho al vostre gust. Aboqueu-ho al motlle prèviament untat amb mantega i poseu-ho a coure al forn, al bany maria uns 45 o 60 minuts. Comproveu la cocció punxant-ho amb una agulla de cuina. Quan el pastís sigui fred desemmoltleu-lo en una plata i cobriu-lo amb maionesa, mitjos ous durs, pebrot escalibat, etc. Al gust de cadascú.

Aprenem a descongelar

Text i foto: Susanna Guix

A LA NEVERA

Es el mètode més adequat. Un dia abans, cal treure el producte del congelador i posar-lo a la nevera, sempre que hi hagi una reixa en què l'aigua que deixa en descongelar-se no toqui el producte.

AL FORN MICROONES

Es la manera més ràpida de descongelar un aliment. Posar-lo en un forn microones amb funció de descongelació i plat giratori.

PER IMMERSIÓ

Només en productes envasats al buit sense obrir. S'immergeixen en aigua freda durant uns minuts i el producte ja està descongelat.

Plaça Major, (Xavier Martí)

Grup de Copons, (Ramon Gamisans)

Caramelles, 1971, (Ramon Serra)

Creu de Terme, (Lluís Tello)

Camí Ral Butlletí Informatiu Vila de Copons
Edita: **Ajuntament de Copons, Àrea Municipal de Cultura**
c. Àngel Guimerà, 10, 08281 Copons, Anoia, Tel. / Fax 938 090 000
Correu electrònic: **copons@diba.es**
Disseny i maqueta: **ESPAI GRÀFIC**, Igualada
Correcció lingüística: **Servei Comarcal de Català**
Dipòsit legal: **B-7571-00**
Tiratge: **800 exemplars**
Publicació periòdica / Distribució gratuïta

Imatge portada: **Campana de l'Església de Copons**
Equip de redacció: **Jordi Bertran, Daniel Garcia, Antoni Marimon, Josep M. Tomàs, Xavier Martí, Adela Mas, Susanna Guix, Ma. Rosa Gusi, Salvador Llió, Nuri Pons i Ramon Serra.**

Els articles publicats a Camí Ral reflecteixen solament l'opinió dels autors, no forçosament la de l'Ajuntament

anuària
4a. edició 1997

Millor publicació periòdica d'àmbit local

PREMI
de Comunicació de la Diputació de Barcelona

ARREL DE PUBLICACIONS MUNICIPALS

SANT FELIU DE LLOBREGAT - 1997

Millor butlletí municipal de l'any